

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 12

DESEMBER 1944

3. ÅRG.

Det
TREDJE
år

*

*

*

Vårt tidsskrift avslutter med dette nummer sin 3dje årgang. Trass i vanskeligheter av mange slag — vanskeligheter som alle i den foreliggende situasjon vil forstå og som jeg derfor ikke skal komme nærmere inn på — har det lyktes å få tidsskriftet ut i en skikkelse som en ikke kan være altfor misfornøyd med. Jeg håper den tiden ikke er altfor langt borte da visse restriksjoner som no hemmer oss, kan oppheves, og planlagte forbedringer kan virkeliggjøres.

I dette året har tidsskriftet hatt den glede å kunne offentliggjøre artikler fra flere av våre mest kjente filatelister. Når jeg imidlertid skulde nære et ønske for det nye år, så måtte det være at flere nye bidragsytere kom til. Det er ikke så å forstå at vi lider av stoffmangel, men jeg ser gjerne at flest mulig blir aktive medarbeidere i tidsskriftet. Derved blir det mere allsidig, mere interessant, og ved et direkte medarbeiderskap blir tidsskriftet også mere verdifullt for den enkelte.

For å føle leserne litt på pulsen sender jeg også med dette nummer ut et spørreskjema som jeg vil be hver enkelt om å besvare så utførlig som mulig. Kritiser hva De synes er galt og oppgi hvilke forandringer og forbedringer De mener må til.

Jeg takker for all den hjelp og støtte som er ytet tidsskriftet fra alle hold i det forløpne året. Og i håp om at det nye vil bringe oss fred og lettere arbeidsvilkår sender jeg til alle ønsket om en god jul og et godt nyttår.

JARLE O. STENSDAL

EUROPEISKE KUNSTNERE OG POSTVERK

uttaler seg om sine oppfatninger av frimerkene

En interessant enquête

Frimerket hadde tidligere bare en oppgave. Det skulde være en kvittering for at det beløp som postverket krevet for befordringen av brevet var betalt. Denne «kvittering» hadde allerede fra det første eksemplar av en kunstnerisk utførelse som vi selv i dag vanskelig kan hamle opp med. Men motivet for den var at det skulde være vanskelig for forfalskere å ettergjøre frimerket.

Denne «kvitterings» oppgave har frimerket framdeles, men i de seinere år er det av postverkene blitt tillagt to andre oppgaver: det skal utføre en bevisst kulturell propaganda fra statens side og det skal i sin utførelse være et bevis på den høye håndverksmessige standard landet over. Og det har også fått en bi-oppgave: Ved tillegg til portobeløpet å foreta en frivillig innsamling av småbeløp til veldedige og kulturelle formål.

For at vi skal få et nærmere innblikk i disse frimerkets oppgaver og for at vi skal få høre hvorledes postverkene ser på det som «vare» og kunstnerne som kunstverk, har redaksjonen arrangert en stort anlagt enquête og rettet henvendelse til en rekke europeiske postverk og kunstnere med anmodning om å besvare følgende fem spørsmål:

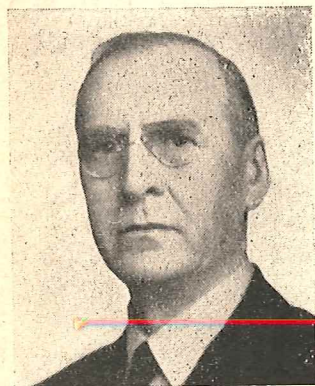
1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?
2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?
3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?
4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?
5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Postverkene er blitt anmodet om å besvare de tre første spørsmål og kunstnerne alle fem.

Krigstilstanden har dessverre gjort at mange henvendelser er kommet i retur. Postsambandet er brutt. Og mange som er kommet fram er ikke blitt besvart av samme grunn. Vårt tidsskrift har helt siden det startet gått i bresjen for vakrere frimerker og en bevisst plan for utstedelsen av dem. Denne enquête er et ledd i denne kamp og vi finner den så interessant at vi vil fortsette den når forholdene atter tillater et friere postsamband.

Til alle som har vist den velvilje å besvare de tilsendte spørsmål retter jeg herved tidsskriftets hjerteligste takk.
Jarle O. Stensdal.

Svein Svendsen, Generaldirektør for det norske postverk:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Sett fra Postverkets standpunkt må et frimerke sies å være godt når det er praktisk og vakkert. Med praktisk mener jeg at frimerket må ha en passende størrelse (hverken for lite eller for stort). Det må dessuten ha en tydelig angivelse av beløpet, og de forskjellige verdier må være i godt adskilte farger, så det ikke skjer forveksling av verdiene under kassebehandlingen. Kravet om tydelig adskilte farger kan det være vanskelig nok å tilfredsstille, da det er så mange flere frimerkeverdier enn hovedfarger. I den internasjonale postutveksling skal dessuten en del frimerkever-

dier være utført i en bestemt farge for å lette arbeidet med kontrollen av portoen, og alle frimerker bør av hensyn til denne utveksling ha tydelig angivelse av landets navn.

Når disse krav er oppfylt, skal en på den plass som er igjen på det lille papirstykke forsøke å gjøre et vakkert frimerke av det.

Postverket er nemlig sterkt interessert i at frimerkene er vakre og gjør et tiltalende inntrykk på dem som skal kjøpe dem. Da det som bekjent ingen konkurranse er, fordi postverkene i de forskjellige land er statsmonopoler, må en være desto mer lydhør og akt-pågivende ved utstedelse av nye frimerker for å nå fram til et tilfredsstillende resultat. En annen sak er at et frimerke nesten alltid vil få en del kritikk, fordi smaken er forskjellig og det som bekjent er lettere å kritisere enn å anerkjenne.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

De norske frimerker viser like til 1914 ikke noen særlig originalitet med hensyn til motivvalg, og utførelsen kan det også være en del å si på. Det må likevel bemerkes at dette er tilfelle med de fleste lands frimerker på den tid. Den økede interesse fra filatelistenes side må formentlig få en del av æren for at frimerkene i den seinere tid gjennomgående er mer kunstnerisk utført enn før. Med jubileumsfrimerkene fra 1914 skjedde det en stor for-

andring med de norske merker. Det gjelder såvel motivvalg som utførelsen. Seinere har det vært mange — etter min mening — gode portrett- og minneserier. Men uten forkleinelse for tidligere frimerkeutgaver må jeg kunne framheve den utvikling som frimerkene har gjennomgått i de aller siste år. Heller ikke i denne tid er alle frimerker blitt like gode, men det må for en del tilskrives den knappe tid som det i de fleste tilfelle har vært gitt til forarbeidet. Med merker som f. eks. Grieg-merkene og Nordsjøflyging-merket, for ikke å

nevne flere, kan Norge på en verdig måte opp- tre i den internasjonale konkurranse hva fri- merker angår.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Jeg må her overlate til våre venner filate- listene å treffe et valg mellom de ca. 100 000 merker som foreligger. Skulde valget falle på et norsk frimerke, antar jeg at Nordraak- merket «Ja vi elsker dette landet» eller Nord- sjøflyging-merket vilde komme i første rekke.

K. J. Jensen, Generaldirektør for det danske postverk:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må opp- fylle for å være et godt frimerke?

Til et «godt» Frimerke maa man først og fremmest stille det rent postale Krav, at det kan opfylde et Frimerkes første Formaal, nemlig at tjene til Frankering af Postforsen- delser. Hertil kræves egentlig kun Frimerker i en enkel Udførelse saa god, at den vanske- liggør en Forfalskning. De internationale Be- stemmelser kræver visse bestemte Farver til nogle af Værdierne. En Skiften af Motiverne er *postalt set* unødvendig eller rettere sagt slet ikke ønskelig.

Filatelisterne ønsker imidlertid smukke Mærker og fra Tid til anden lidt ud over det dagligdags, saaledes at der fremkommer Fri- mærker, som er særlig egnet til Samle- og Bytteobjekter o. l. Ogsaa fra andre Sider møder man Krav om Frimerker, som paa en værdig Maade viser Landets Ansigt udadtil, f. Eks. til Fremme af Turistlivet o. l. samt for at fejre historiske Begivenheder eller hædre en berømt Mands Minde. Det danske Post- væsen har inden for rimelige Grænser søgt at imødekomme disse Ønsker.

Ved Udstedelsen af Frimerker bør man kræve, at Motivet er let overskueligt og enkelt, saaledes at det tilfredsstillende kan gengives paa den lille Plads, som et Frimerke byder paa. Det kan være et Billede af Landets Stats- overhoved, en allegorisk Fremstilling af noget for Landets særegent, eller noget smukt og almindeligt, som til en vis Grad kan betragtes som Følkets Fælleseje. Et Bygningsværk kan være egnet, naar det ikke er for stort og har et enkelt Midtpunkt.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfylder disse krav?

Af de nyere Frimerker mener jeg, at Thor- valdsen-Mærkerne opfylder de Krav, man med Rimelighed kan stille.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Hvilket Frimerke, der kan karakteriseres som «verdens vakreste frimerke», tør jeg ikke ud- tale mig om. Dette Spørgsmaal vil formentlig langt lettere kunne besvares af en General- samler.

Generaldirektoratet for postverket i Sveits:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Et godt frimerke må først og framst oppfylle sin hensikt, nemlig å være en postal kvittering for den riktige porto. Postale krav er at en lett kan se merkets pålydende, farge og opprinnelse også etter avstemplingen, og at stempelens tekst også lett kan leses på merkets mørkere partier. Ved siden av dette skal frimerket med hensyn til motiv, komposisjon og grafisk utførelse være et nasjonalt folkekunstgode. Og endelig må en holde seg for øye ved valget av merkebilleder, at ikke et hvert motiv på samme måte kan tilfretsstille fordringene til en god «kleingrafikk».

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

Som gode frimerker kan en betegne de første sveitsiske frimerker, de såkalte Zürich 4 og 6 (Michel 1 og 2). Likeledes var de merker som kom ut i 1882, pålydende 2—5 rappen (Michel 45/49 absolutt saklige og tilfretsstillet de post-tekniske krav. Det samme kan sies om de merker som ble utgitt i året 1909 pålydende 2—5 rappen (Michel 111/113). Av de noværende gyldige sveitsiske merker, oppfyller portomerkene (Michel 60/67) alle krav som kan stilles til et postalt godt frimerke. Ved siden av disse finnes der et stort antall sveitsiske merker som i rikeste mon fortjener betegnelsen «gode frimerker».

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

A svare på dette spørsmål er meget vanskelig i betraktning av det nesten uoverskuelig store antall frimerker, et faktum som vanskeliggjør en saklig bedømmelse. Vi foretrekker derfor ikke å fordriste oss til å felle noen dom i dette spørsmål.

Den hollandske kunstnerinne, fru E. Reitsma Valenea:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Et frimerke personifiserer et land i utlandet. Det er *en* grunn for å skape det godt. Det må også være en behagelig bruksgjenstand for den som benytter det. Det er den annen grunn for å skape det estetisk godt. For mottageren av brevet må frimerket ved det første blikk være en vakker fargeflekk i konvoluttens øvre høyre hjørne. Ved nærmere betraktning må der i frimerket være en karakteristisk og likevektig fordeling av lys og skygge, helt enkel, da det er så lite. Det må ikke være noe overflødig der, bare det nødvendige. Det nødvendige som frimerket skal framstille er selvfølgelig landets navn og verdien, men også et portrett eller et symbol for landets viktigste produkter eller arbeider.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

1. De i 1924 utkomne merker med duen, tegning av Chr. Lebeau (146). Av denne tegning er der seinere kommet en ny serie i mange verdier og farger, og disse blir enno benyttet.

2. Det i februar 1923 utkomne 2 1/2 c. merke (114), tegnet av S. H. de Roos.
 3. I 1923 — de to veldedighetsmerker, 2 og 10 c., tegnet av Jan Toorop (134—135).
 4. I september 1923 — to utkast av W. A. van Konijnenburg i anledning av dronning Wilhelmines 25-års jubileum. Det ene portrett i profil, det andre dronningen på sin trone (123—124).
 5. I 1925—26—27, en serie på 11 frimerker, alle i to

farger, med provinsenes våpen og vakre plantetegninger, utført av Ant. Molkenboer.
 6. I juni 1929 — tre luftpostmerker tegnet av J. Jongert (6).

7. I juni 1929 — serie på 4 merker «voor het kind», tegnet av H. H. Kamerlingh Onnes (229/232).

8. I 1930 — fire merker «voor het kind», tegnet av André van der Vossen (236/239).

9. I 1933 — tegnet av frk. R. M. Wichers Wierdsma — Prins Wilhelm I's våpen (1 1/2 c.) (257).

10. I 1933 — to merker, 1 1/2 c. rød og 6 c. grøn, tegnet av P. Kramer for Rednings-selskapet 262—264.

11. Flere «voor het kind» merker, tegnet av J. S. Sjollema (268) (297).

12. I 1935 — 5 c. mørk brun — portrett av Alph. Diepenbrock (283). 12 1/2 c. blå — portrett av J. Pzn. Sweelinck (285) tegnet av W. A. van Konijnenburg.

13. I 1943 — 4 c. svart-brun, rytter med sverd, tegnet av Pijke Koch (411).

14. I 1943 — ny serie med sjøhelter. Vakre tegninger, bare skade at de ikke er utført i stålstikk (413/422).

De serier med graverte portretter, til fordel for kulturell og sosial forsorg, og hvor jeg selv medarbeider, vil jeg ikke bedømme. Det kan andre gjøre. Fordelen med disse serier er at tegneren også selv er gravør (196, 198, 199, 292, 305, 306, 315, 317, 327, 379, 353, 394).

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

1. 1840 — Det første engelske frimerke trykt på farget papir med profilportrett av dronning Victoria.

2. 1852 — De første hollandske merker. Serie på 3 med profilportrett av kong Wilhelm I i flere blåfarger (5 c.).

3. En stor serie sveitsiske merker med våpenskjold i sterke farger.

4. Østerrike har i alminnelighet de vakreste frimerker. Både dekorasjonene, og portrettene er overordentlig vakre, komposisjonen såvel som utførelsen.

Jeg nevner bare noen eksempler:

1916 — Serie på fire verdier — Dobbeltørn med krone og laubærgren.

1922 — Serie med portretter av syv musikere, med meget vakre dekorasjoner.

1924 — Serie på fem merker for nødlidende kunstnere.

Og videre er der flere serier med portretter av fyrster, byggmestere, militære og ingeniører hvor portrettene er fabelaktig godt gravert.

I dette svaret er jeg, såvel for de østerrikske som for alle andre lands frimerker, meget kortfattet. Dette skyldes den veldige stoffmengde.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

1937 — Portretter av Vondel (306), de la Boë (305).

1938 — Maria Tesselschade (315), Boerhaave (317).

1941 — Aagje Deken (395) bare gravingen.

1938 — Luxemburg 1,75 frc. St. Willibrord på tronen (297) — etter et gammelt håndskrift på pergament.

1940 — Everhardus Joh. Potgieter (353). I bakgrunnen en avbildning av den tegning som fantes på det første nummer av det literære tidsskrift Potgieter utga i 1837, et tidsskrift som framdeles eksisterer.

1927 — Kong Wilhelm III (196) i rotogravuretrykk 2 c. rød.

5. Hvilken trykningsmetode anser De får å være den beste?

Særlig for portretter er kobber- og stålstikk (gravering) den vakreste trykkmetode, men også for andre framstillinger, men den er også den dyreste og møysommeligste metode. På Deres spørsmål om «den fordelaktigste trykkmetode» må jeg si Dem at det avhenger av hva man vil kalle fordelaktig. Er det den billigste eller den vakreste metode? For øvrig har jeg ikke nok erfaring i de andre metoder til å foreta en sammenlikning. Jeg har ikke spesialisert meg så meget i frimerker, men mere i portretter og ex libris i kobberstikk, i stort format.

Den tyske maler og grafiker, Erich Meerwald:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

På grunn av at merkebilledet har så lite format er ethvert frimerkeutkast underkastet bestemte innskrenkninger med hensyn til uttrykks- og komposisjonsmuligheter. Selve frimerket er et grafisk kunstverk hvis kjennetegn er: Linjenes harmoni og likevekt i den rommessige fordeling. Kjennetegnene for et «grafisk godt» frimerke ser jeg i oversiktligheten i helhetsbilledet, i harmonisk oppdeling av flaten og i et godt proporsjonert forhold mellom innskriftene (verdi, betegnelsen og landets navn) og de forskjønnende billedbestanddelene.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

De fleste tyske og tidligere østerrikske verdighetsmerker oppfyller disse krav.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

A svare på spørsmålet om hvilket frimerke en kan kalle «verdens vakreste» anser jeg som nesten umulig. For i det hele tatt å berøre dette spørsmål må en kjenne og ha sett alle verdens merker. Da dette ikke er tilfelle med meg kan jeg heller ikke besvare Deres spørsmål.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Jeg anser utkastet til merke for «Tag der Briefmarke 1943» (Michel nr. 828) for mitt beste. Jeg hadde dog heller sett at merket var blitt trykt i en og ikke i tre farger.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Etter min mening er framstillingen av frimerker i dyptrykk (stålstikk og kobberstikk) den trykkmetode som gir merkebilledet den fordelaktigste virkning. Da dyptrykket imidlertid krever ganske lang tid og er kostbar, blir de fleste frimerker framstillet ved en hurtigere og billigere metode, f. eks. helio-gravure.

Frimerker tegnet av Erich Meerwald.

Moderne tyske frimerker.

Den finske kunstnerinne, fru Signe Hammarsten Jansson:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Etter min mening bør et frimerke trykkes gravert i kobber eller stål, på godt papir, i klare farger, gummieres med lys ufarget lim og så være — helst kunstnerlig.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

Vi har dårlig papir, dårlige farger, misfargende lim. Her finnes mange uoppnåelige ønsker. Spørsmålet er derfor vanskelig å besvare.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Jeg har ikke sett alle verdens merker, bare en liten del, da jeg ikke er samler. Merkene av Emile Vloors fra Belgisk Kongo, trykt i Amerika har jeg lenge varmt beundret.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Hvert nytt merke håper en alltid skal bli ens beste.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Graverte merker. Kornetset fotografavure, som mange av våre merker er utført i, kan først få en framtid når etsingen utføres og overvåkes i selve seddeltrykkeriet.

Finske frimerker tegnet av fru Signe Hammarsten Jansson.

Den tyske maler og grafiker, Erich Meerwald:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

På grunn av at merkebilledet har så litet format er ethvert frimerkeutkast underkastet bestemte innskrenkninger med hensyn til uttrykks- og komposisjonsmuligheter. Selve frimerket er et grafisk kunstverk hvis kjennetegn er: Linjenes harmoni og likevekt i den rommessige fordeling. Kjennetegnene for et «grafisk godt» frimerke ser jeg i oversiktligheten i helhetsbilledet, i harmonisk oppdeling av flaten og i et godt proporsjonert forhold mellom innskriftene (verdi, betegnelsen og landets navn) og de forskjønnende billedbestanddelene.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

De fleste tyske og tidligere østerrikske verdighetsmerker oppfyller disse krav.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

A svare på spørsmålet om hvilket frimerke en kan kalle «verdens vakreste» anser jeg som nesten umulig. For i det hele tatt å berøre dette spørsmål må en kjenne og ha sett alle verdens merker. Da dette ikke er tilfelle med meg kan jeg heller ikke besvare Deres spørsmål.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Jeg anser utkastet til merke for «Tag der Briefmarke 1943» (Michel nr. 828) for mitt beste. Jeg hadde dog heller sett at merket var blitt trykt i en og ikke i tre farger.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Etter min mening er framstillingen av frimerker i dyptrykk (stålstikk og kobberstikk) den trykkmetode som gir merkebilledet den fordelaktigste virkning. Da dyptrykket imidlertid krever ganske lang tid og er kostbar, blir de fleste frimerker framstillet ved en hurtigere og billigere metode, f. eks. helio-gravure.

Frimerker tegnet av Erich Meerwald.

Moderne tyske frimerker.

Den finske kunstnerinne, fru Signe Hammarsten Jansson:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Etter min mening bør et frimerke trykkes gravert i kobber eller stål, på godt papir, i klare farger, gummieres med lys ufarget lim og så være — helst kunstnerlig.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

Vi har dårlig papir, dårlige farger, misfargende lim. Her finnes mange uoppnåelige ønsker. Spørsmålet er derfor vanskelig å besvare.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Jeg har ikke sett alle verdens merker, bare en liten del, da jeg ikke er samler. Merkene av Emile Vloors fra Belgisk Kongo, trykt i Amerika har jeg lenge varmt beundret.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Hvert nytt merke håper en alltid skal bli ens beste.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Graverte merker. Kornetset fotografavure, som mange av våre merker er utført i, kan først få en framtid når etsingen utføres og overvåkes i selve seddeltrykkeriet.

Finske frimerker tegnet av fru Signe Hammarsten Jansson.

Den tyske maler og grafiker, Erich Meerwald:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

På grunn av at merkebilledet har så litet format er ethvert frimerkeutkast underkastet bestemte innskrenkninger med hensyn til uttrykks- og komposisjonsmuligheter. Selve frimerket er et grafisk kunstverk hvis kjennetegn er: Linjenes harmoni og likevekt i den rommessige fordeling. Kjennetegnene for et «grafisk godt» frimerke ser jeg i oversiktligheten i helhetsbilledet, i harmonisk oppdeling av flaten og i et godt proporsjonert forhold mellom innskriftene (verdibetegnelser og landets navn) og de forskjønnende billedbestanddelene.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

De fleste tyske og tidligere østerrikske verdighetsmerker oppfyller disse krav.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Å svare på spørsmålet om hvilket frimerke en kan kalle «verdens vakreste» anser jeg som nesten umulig. For i det hele tatt å berøre dette spørsmål må en kjenne og ha sett alle verdens merker. Da dette ikke er tilfelle med meg kan jeg heller ikke besvare Deres spørsmål.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Jeg anser utkastet til merke for «Tag der Briefmarke 1943» (Michel nr. 828) for mitt beste. Jeg hadde dog heller sett at merket var blitt trykt i en og ikke i tre farger.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Etter min mening er framstillingen av frimerker i dyptrykk (stålstikk og kobberstikk) den trykkmetode som gir merkebilledet den fordelaktigste virkning. Da dyptrykket imidlertid krever ganske lang tid og er kostbar, blir de fleste frimerker framstillet ved en hurtigere og billigere metode, f. eks. heliogravure.

Frimerker tegnet av Erich Meerwald.

Moderne tyske frimerker.

Den finske kunstnerinne, fru Signe Hammarsten Jansson:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Etter min mening bør et frimerke trykkes gravert i kobber eller stål, på godt papir, i klare farger, gummieres med lys ufarget lim og så være — helst kunstnerlig.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

Vi har dårlig papir, dårlige farger, misfargende lim. Her finnes mange uoppnåelige ønsker. Spørsmålet er derfor vanskelig å besvare.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Jeg har ikke sett alle verdens merker, bare en liten del, da jeg ikke er samler. Merkene av Emile Vloors fra Belgisk Kongo, trykt i Amerika har jeg lenge varmt beundret.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Hvert nytt merke håper en alltid skal bli ens beste.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Graverte merker. Kornetset fotografavure, som mange av våre merker er utført i, kan først få en framtid når etsingen utføres og overvåkes i selve seddeltrykkeriet.

Finske frimerker tegnet av fru Signe Hammarsten Jansson.

Tegneren, Harald Damsleth:

1. Hvilke krav mener De at et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Etter min oppfatning er et frimerke å betrakte som en plakat en miniature. For et godt frimerke gjelder derfor nesten alle de betingelser som en må stille til en god plakat. Det må være klart oppfattet, kontrastrikt, vel avbalansert, uten unødvendig krimskrams og kruseduller og reproduisert på en slik måte at selv de minste detaljer trer skarpt fram, selv om det betraktes gjennom forstørrelsesglasset. Selve komposisjonen må interessere, enten ved sin rent dekorative utforming eller ved motivvalget. — Tilslutt må frimerket fylle den funksjon det etterhvert har fått utover det rent praktiske (frankeringen), nemlig å virke som en representativ utsending for det land det kommer fra.

2. Hvilket av Deres lands frimerker anser De oppfyller disse krav?

Egentlig intet, da de hos oss anvendte trykkmetoder ikke fyller de betingelser en må stille til denne «miniatyrkunst», selv om den kunstneriske-utforming fyller kravene.

3. Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Herom kan jeg ikke uttale meg, da jeg ikke er filatelist og således mangler kontakt med verdens frimerkemarked.

4. Hvilket av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Av de utkast som er kommet til utførelse, er jeg mest fornøyd med Tryggve Gran-merket, skjønt dette trykkteknisk ikke fyller kravene til skarphet i detaljene.

5. Hvilken trykningsmetode anser De for å være den beste?

Etter å ha sett prøver på fotogravyrer, utført i Holland, forekommer det meg at denne reproduksjonsmetode byr på de beste muligheter til å gjengi selv det mest nyanserike og detaljerte utkast. En godt utført gravyre, om det er fotogravyre eller håndgravyre, er etter min oppfatning alle andre reproduksjonsmetoder overlegen, når det gjelder frimerker.

Norsk F.T.s særtrykk nr. 2

Johs. Jellestad: Norske frimerker og varianter

Johs. Jellestads arbeider med de norske frimerker er av allerhøyeste klasse. Min personlige mening er at ingen norsk — og for den saks skyld heller ingen utenlandsk — filatelist når opp på siden av ham. Han er absolutt suveren. Hans filatelistiske kunnskaper er altomfattende og bunnsolide, iallfall når det gjelder de norske frimerker. Hans arbeidsvilje og arbeidsevne er enestående, hans framstillingsmåte er klar og konsis, oversiktlig og lettfattelig hva enten han berører de enkleste eller de vanskeligste spørsmål.

En annen kjent og meget dyktig norsk filatelist skrev nylig til meg om Jellestad: «Det sjeldne ved ham er at han — foruten å være usedvanlig rettlinjert og tiltalende i enhver henseende — at han ikke bare mestrer en ting på Norge, men absolutt alt! Jeg tror ikke det er noen her i landet som kan tilnærmelsesvis så meget om norske (og svenske?) merker som han kan». — Dette underskriver jeg av innerste hjerte.

Gjennom sine studier som han fra tid til annen har skrevet om i tidsskriftene, har han gitt uvurderlige bidrag til klarleggelse av de vanskeligste problemer innen begrepet «Norges frimerker». Det jeg i denne forbindelse særlig har festet meg ved, er hans arbeid med plating av nr. 53, plate IV. (Se artikkelen i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr 6-7 1942) og dermed oppdagelsen av de tre «store» brevkortklisjéer. På dette arbeid oppnådde han da også — selv-

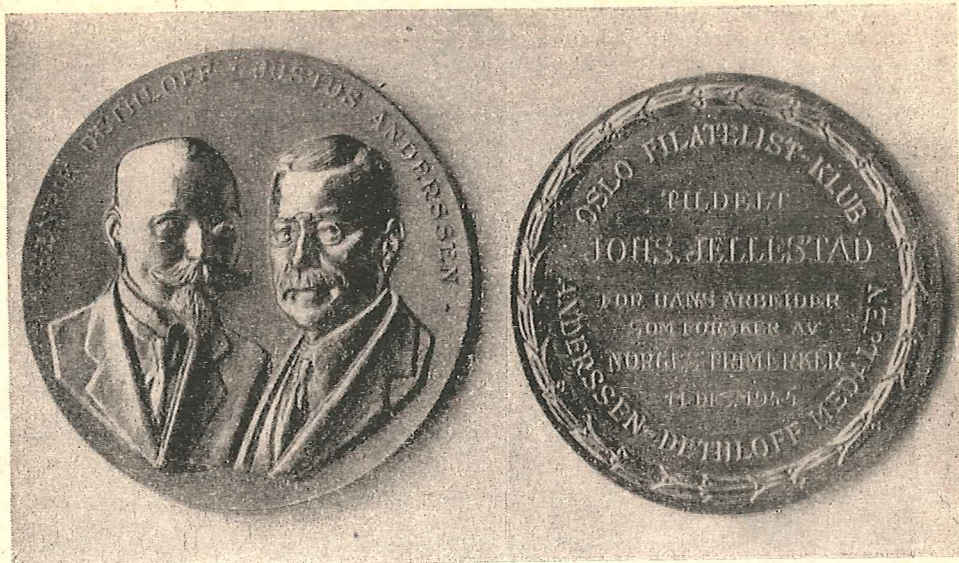
sagt — Gullplaketten på De-No-La utstillingen. Og no sist hans oversikt og vurdering av varianter blant skillingsmerkene. De fleste av disse varianter er riktignok kjent fra før, men de klare og oversiktlige tegninger og de nøyaktige forklaringer er noe helt nytt som vil bli til kolossal hjelp for alle specialsamlere av Norge.

Oversikten er uhyre interessant og byr på meget nytt, f. eks. oppklaring på hvordan de forskjellige par, striper og blokker oppstod osv.

Viktigst for de aller fleste er nok allikevel vurderingen, og denne berører ikke bare specialsamlere, men alle vidrekomne samlere. Det er jo ikke «fluelort» det her dreier seg om, men alt sammen virkelige «klassikere». Og hvilken specialsamler vil ikke gjerne ha sin samling verdsatt, hvem vil ikke gjerne ha sine dubletter taksert? — Nettop no er prisene gode og tendensen noenlunde fast. Nettop no er tiden inne for salg eller bytte. Tidligere har man kviet seg for å gi disse dubletter fra seg av frykt for at det skulde være en eller annen godbit blant dem, no kan man trøstig la dem gå, man risikerer ikke å bli lurt opp i stry.

Særtrykket er i samme format som tidsskriftet og klisjéene, som er i strek, gir så tydelig trykk at det blir unødvendig å bruke lupe. Dessverre er opplaget begrenset så ikke alle oppnår å få det, da får en nøye seg med å slå opp i tidsskriftet.

Stoffer Line.

Den første utdeling av *Anderssen-Dethloff Medaljen*

Denne medalje er innstiftet av Oslo Filatelist-Klub den 7. april 1942, med statutter vedtatt på generalforsamling den 16. november 1942, til minne om klubbens to framrakende filatelister: Dr. *Justus Anderssen* og frimerkehandler *Henrik Dethloff*. Medaljen skal være en «belønning for framrakende arbeider på filateliens område», og utdeles etter beslutning av en komité på 7 medlemmer.

Komitéen har i møte den 16. juni samstemmig besluttet at førstetildelingen av Anderssen-Dethloff Medaljen skal skje til

Johs. Jellestad, Bergen,

og overrekkes på O.F.K.s årsfest 11. des. 1944, eller eventuelt på Bergens Filatelist-Klubs årsfest gjennom komiteens representant i Bergen.

Ifølge medaljens statutter stilles det meget strenge krav til kandidatene, og når komitéen samstemmig har funnet herr Jellestad verdig for tildelingen, er det oss en stor glede herved å bringe ham Oslo Filatelist-Klubs hjerteligste lykkønskninger.

Av herr Jellestads verdifulle filatelistiske arbeider nevner vi: Studier og typebestemmelser for Posthorn-Skilling-utgaven 1872/75. Opplating av 4 skilling Oscar (sammen med dr. Justus Anderssen og konsul Abr. Odfjell). Opplating av Norge nr. 1 (sammen med konsul Abr. Odfjell). Opplating av 3 øre 1877/78 (sammen med ark. E. O. Schou) samt studier av 10 øre 20 mm, plate IV, med brevkortklisjéer og bevis for blokkoppsettingen.

Vi kunde nevne mange andre verdifulle arbeider fra herr Jellestads hånd, likesom han administrativt er meget virksom i norsk filateli, bl. a. som styremedlem i Norsk Filatelist-forbund, formann i Forbundets ekspertutvalg, medlem av hovedredaksjonen for Forbundets håndbok og medlem av redaksjonskomitéen for «Norgeskatalogen».

Som komité ved tildelingen har fungert flg. herrer: Arnstein Berntsen, (formann), Alf G. Johnsen, Per Gellein, Vilh. Aarø (sekretær), I. I. Jacobsen, samt varamennene Stian Sanness og Birger Engesgaard. Fra de to komitémedlemmer herrene Nils Strandell, Stockholm, og Abr. Odfjell, Minde pr. Bergen, som dessverre ikke kunde delta i forhandlingene, er det innkommet brev hvori herrene fullt ut og med begeistring slutter opp om navnet Johs. Jellestad for medaljens tildeling.

Medaljen er utført av gravør H. Rui — portrettene er utført etter fotografier som elskverdiggst er utlånt av familiene.

5. desember 1944.

OSLO FILATELIST-KLUB

Arnstein Berntsen,
formann.

BOKER og Tidsskrifter

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour comte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik

Zumstein 1945 – Europakatalogen

Sveits er det eneste nøytrale land i Europa som utgir en frimerkekatalog av internasjonal betydning. Det sier seg derfor selv at det er med spenning en åpner den 28de utgave av Zumstein katalogen, idet den gir en høve til å se hvorledes frimerkene bedømmes på det åpne marked. I forordet til katalogen sies det: «Krigen har likeledes en sterk innflytelse på markedets stilling. I de få nøytrale land er der framdeles en stigende tendens, selv om den er i langt beskjednere målestokk enn i de land som er berørt av krigen. Årsaken hertil er ikke bare å søke i den materialmangel som er oppstått på grunn av tilintetgjørelsen av samlinger og handlerlagre, men også i den kjennsgjøring at frimerkene i usikre tider betraktes som internasjonale verdiobjekter selv av ikke samlere.»

Når en sitter med dette gedigne verk i hånden faller det naturlig først å slå opp på vårt eget land og se hvilke priser som der noteres på våre merker. Jeg har nedenfor satt opp en liten tabell som sammenlikner prisene i Zumstein 1943, med prisene i 1945 utgaven og med Norgeskatalogen 1944.

Katalog nr.			Zumstein	Zumstein	Nk.
Nk.	Zumstein		1943	1945	1944
1	1	1854 - 4 skill blå	13,—	16,—	18,—
	1 I	Dobbeltfot	175,—	220,—	300,—
7	7	1863 - 3 skill lillagrå	50,—	90,—	160,—
10	10	» - 24 » brun	7,50	18,—	35,—
28	28	1877 - 25 øre mattfiolett	8,50	16,—	20,—
44	38	1883 - 12 øre matt olivengrøn .	45,—	75,—	150,—
94	68	1909 - 1½ krone ultramarin ...	28,—	35,—	55,—
130/136	102/108	1925 - Polserien	12,50	16,—	29,—
183	156	1930 - 30+25 øre Nordkapp ...	9,—	18,—	27,50
216	190	1937 - 5 kr. Håkon VII*)	20,—	25,—	40,—
272	265	1941 - 50 øre V m/vannm.	10,—	15,—	20,—
260	267	1941 - 1 kr. Universitet	6,—	6,50	10,—
302/305	276/279	1942 - Nordraak	1,20	1,50	2,50

*) Ubrukt er merket gått ned fra 37,50 til 10,—.

Der er en ganske bemerkelsesverdig stigning som har funnet sted fra 1943 til 1945 og enten en no anser Zumsteins priser som nettopriser eller som byttebasis så skulde vi stort sett ikke ha grunn til å klage over bedømmelsen av våre merker. Oppsetningen for Norges vedkommende er grei og oversiktlig. I teksten er der bare et par småfeil. For Redningsselskapet står der: «W.—M. Zum 50 jähr, Jubiläum der nordischen Rettungsgesellschaft». Det skal selvfølgelig være «norwegischen». Universitetsmerket har fått teksten «G—A 100 Jahre Universität». Denne feiltagelse skyldes imidlertid oss selv som har benyttet en slik søkt anledning som nedleggelsen av grunnsteinen til universitetsbygningene til å utgi et frimerke.

Når en ser på de ypperlige oversikter over vannmerkestillingene på Finnlands og Sveriges merker får en øynene opp for hvor langt vi ligger tilbake og hvor vi har forsømt oss med hensyn til undersøkelser av våre egne merker. Det kan ikke være tvil om at når dette felt blir klarlagt og vi får de internasjonale kataloger interessert, vil der åpne seg et nytt stort marked for de norske merker.

I motsetning til andre kataloger har Zumstein med de belgiske pakkepostmerker som ble utsendt i 1938/1939 under de alminnelige frimerker. De hører vel med blant de øvrige pakkepostmerker.

Etter min oppfatning er det heller ikke riktig å ta med de hollandske «Brandkastenmärken» blant de alminnelige merker. Dette var jo spesialmerker som måtte påklebes forsendelsen i tillegg til de alminnelige frimerker.

Der hvor det er nødvendig med tabeller og forklaringer for forståelsen av de forskjellige utgaver er disse oppsatt klart og oversiktlig. Dette er særlig tilfelle for Irland og Tsjekkoslovakias vedkommende.

Skulde jeg framkomme med en kritikk måtte det være over at Zumstein har latt seg forlede til å ta med i katalogen de vignetter som er utgitt av den franske, flamske og wallonske legion. De har riktignok hverken fått nummer eller prisansettelser, men merkene har intet med frimerker å gjøre. Ved å ta dem inn i katalogene gir en dem en slags offisiell anerkjennelse som de ikke bør få, og det er derfor å håpe at de forsvinner fra neste års utgave.

Katalogen omfatter 882 sider, den inneholder ca. 70 000 prisansettelser og over 10 000 illustrasjoner. Den er trykt på utmerket papir og det

vakre, røde shirtingbind viser at den kommer fra et land krigen ikke har heimsøkt.

Den noværende valutasisituasjon forhindrer vel at noe større antall eksemplarer kommer til Norge, men når grensene atter åpnes skulde intet være ivegen for at Zumstein katalogen også finne en øket utbredelse hos oss. Den er en første-klasses rådgiver for vår hobby. *St.*

*

Zumsteins spesialkatalog over Sveits og Lichtenstein 1945

Denne kjente spesialkatalog over Sveits' og Lichtensteins frimerker er no utkommet i 11te opplag, etter at forrige utgave — som utkom i mai 1942 — i lengere tid har vært utsolgt fra forlaget.

Denne nye utgave er øket med hele 58 sider og det totale sidetall er no 451. Den inneholder ca. 1150 illustrasjoner, deriblant et stort antall forstørrelser av oppgraveringer, platefeil etc. Da det den 1. juli 1945 er 100 år siden verdens første frimerke i 3 farge trykk — Baseler-duen — så dagens lys, er det vakre bind forsynt med en gjengivelse av dette merke.

Katalogiseringen er grei og oversiktlig og det er lett å finne fram. Hovednummerne er trykt med fete tall, og disse nummer er de samme som benyttes i Zumsteins Europakatalog. Etter hovednummeret kommer så inndeling i nyanser, avarter og platefeil. Etter de store serier følger en ny katalogisering etter papirkvalitetene.

Det interessante ved denne katalog er den gruppering som er gjort for de forskjellige utgaver. Disse grupper er:

- A. Alminnelige utgaver.
- B. Veldedighetsmerker.
  - 1. Pro Juventutemerker.
  - 2. Bundesfeiermerker.
  - 3. Veldedighets- og spesialutgaver med tillegg.
- C. Flygepost.
  - 1. Offisielle utgaver.
  - 2. Halvoffisielle utgaver.
- D. Tjenestemerker.
- E. Portomerker.

Denne utskillelse av veldedighetsmerkene fra de alminnelige utgaver er av Zumstein konsekvent overført også til Europakatalogen. Dette spørsmål har jo også vært reist hos oss i forbindelse med Norgeskatalogen og Zumstein skulde derfor være et bevis for at det ikke er umulig å gjennomføre en slik ordning, selv om de andre store kataloger ikke følger den. I Zumstein katalogen er denne gruppeinndeling bare benyttet for Sveits og Lichtenstein.

En skulde tro at alt hva en spialsamler ønsker å vite om Sveits' frimerker var samlet i denne katalog. Dette ser forbausende nok ikke ut til å være tilfelle, idet det flere steder henvises til at nærmere forklaringer finnes i 4de utgave av Håndboken over Sveits frimerker som no er under forberedelse. Det må bli noe til verk!
St.

Meddelelser fra **FORBUNDET:**

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Håndbok over Norges frimerker 1854–1846

Etterat Oslo Filatelist-Klub overlot utgivelsen av denne til Norsk Filatelistforbund har der underhånden vært arbeidet med bokens planleggelse.

Herrene Johs. Jellestad, Bergen, og Dan Thune-Larsen, Oslo, har erklært seg villige til å fungere som redaktører av Håndboken og styret har enstemmig oppnevnt disse to som Håndbokens hovedredaktører. Styret har anmodet dem om å utarbeide et forslag til plan for boken og denne vil etterat den har vært forelagt Forbundets styre bli offentliggjort i tidsskriftet og sendt til alle forbundsklubbene så det blir anledning til å diskutere den.

Skal Håndboken bli hva vi alle ønsker må alle Norges-spesialister hjelpe til i arbeidet med denne, og jeg vil rette en inntrengende appell til alle forbundsklubbens medlemmer om å samarbeide helt og fullt med bokens to hovedredaktører og la alle egoistiske hensyn vike for det felles beste til gagn for norsk filateli.

Oslo, 6. desember 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

*

Falske 1½ kroners V-merker

Fra Sandnes Frimerkehandlerforening og fra Bernt C. Middelthon A/S er det til Forbundet innsendt eksemplarer av falske 1½ kroners V-merker. V-merket er tegnet med tusj og er ikke særlig godt ettergjort. Selve V'en er delvis fortegnet og målene stemmer ikke helt. Merkene er neppe særlig farlige, men det gjelder å huske på dem.

Merkene skriver sig i begge tilfelle fra samme kilde, et sted i nærheten av Bergen, og det er til det førstnevnte firma sendt tre, til det annet syv stykker. Det synes derfor som vedkommende driver sin forfalsking i stor stil og Forbundet har derfor henstillet til de to forretninger som er de fornærmete i saken å sende anmeldelse til politiet.

Oslo, 8. desember 1944.

NORSK FILATELISTFORBUND,

Per Gellein.

Utstillingsreglementer

NASJONALE OG INTERNASJONALE

Like naturlig som det er for de enkelte dyrkere av en hobby å slå seg sammen i en forening, like naturlig er det for foreningene å danne et landsforbund og for landsforbundene å danne en internasjonal sammenslutning. Denne internasjonale sammenslutning har filatelistene i La Fédération Internationale de Philatélie (F.I.P.) som ble stiftet i Paris i 1926. Ved krigsutbruddet i 1939 var følgende 22 land tilsluttet federasjonen:

Belgia,	Luxemburg,
Brasil,	Nederland,
Bulgaria,	Nederlandsk India,
Danmark,	Polen,
Egypt,	Spania,
Finnland,	Sveits,
Frankrike,	Sverige,
Hellas,	Tsjekkoslovakia,
Italia,	Tyskland,
Jugoslavia,	Ungarn,
Letland,	U.S.A.

Ifølge lovenes § 2 er det den internasjonale federasjons formål:

1. å behandle alle de spørsmål hvis løsning har samme interesse i alle land.
2. å bli anerkjent av Verdenspostforeningen i Bern som offisiell representant for filateliene.
3. å være et fast bindeledd mellom de respektive lands forbund og meddele disse opplysninger om falsifikater, uhederlige samlere og handlere etc.
4. å danne en spesiell organisasjon for gjennomførelse av federasjonens mål, undersøke alle spørsmål om toll og forsendelse av frimerker for derved å utvide bytteforbindelsene mellom klubber og samlere i de forskjellige land, overalt å forsvare filatelistenes interesser og ved alle midler å oppmuntre samling og studier av frimerker.

Det sier seg selv at et nærliggende spørsmål å ordne for en slik internasjonal sammenslutning måtte være utstillingene. Det hendte tidligere at to nærliggende land samtidig holdt internasjonale utstillinger, og at utstillinger ble kaldt «internasjonale» selv om de ikke holdt mål til denne fordringsfulle benevnelse.

La Fédération Internationale de Philatélie har derfor oppstillet et reglement for internasjonale utstillinger på ikke mindre enn 30 paragraffer. Jeg skal nedenfor gjennomgå noen av disse for å vise hvorledes selve grunnlaget for en internasjonal utstilling legges og hvorledes de forskjellige samlerområder klassifiseres.

§ 1 sier at federasjonen ikke anerkjenner som «offisielle», og ikke gir sin beskyttelse til andre internasjonale utstillinger enn dem som aksepterer federasjonens reglement og klasseinndeling.

§ 2 at federasjonen i prinsippet, bare vil anerkjenne en internasjonal utstilling pr. år i Europa. Hvis utstillingen blir foranledningen til utgivelse av en spesiell frimerkeserie eller en blokk, gir ikke federasjonen sin anerkjennelse før etter en spesiell over-

enskomst. I et hvert tilfelle må medlemmer av de forskjellige lands forbund, som er tilsluttet federasjonen, ha rett til å erholde slike spesielle frimerker på samme betingelser som samlerne i det land hvor utstillingen holdes.

§ 5 at frimerkene fra det land hvor utstillingen holdes kan gjøres til gjenstand for en spesiell klassifisering, hvis utstrekning overlates til utstillingskomiteen.

§ 6 at der ikke kan opprettes noen «mesterklasse» (classe d'Honneur) hvor de samlinger grupperes som i de for utstillingen holdes. Derimot skal der være en «æresklasse» (classe d'Honneur) hvor de samlinger grupperes som ide for utstillingen foregående 5 år har oppnådd en Grand Prix eller to gullmedaljer på en internasjonal utstilling. Den eneste premie i denne klasse er «Grand Prix International» som kan være en kunstgjenstand eller en stor gullmedalje. Alle upremierte utstillere i denne klasse får en liten gullmedalje og et spesielt diplom med meddelelse om at samlingen har deltatt i æresklassen.

§ 9 at deltagelse i klasse «utenfor konkurranse» ikke må godtas uten at det dreier seg om absolutt førsteklasses samlinger eller samlinger som tilhører medlemmer av juryen. Som «absolutt førsteklasses samling» betraktes dem som oppfyller betingelsene for «æresklassen». Eksponater fra de forskjellige lands postverk og fra juryens medlemmer er alltid «utenfor konkurranse».

§ 9a. En samling som har oppnådd den høyeste utmerkelse på en internasjonal utstilling som er anerkjent av F.I.P. kan konkurrere på andre liknende utstillinger, men må ikke da komme i betraktning ved utdelingen av utstillingens høyeste utmerkelse. Dette gjelder for en periode av 5 år etter at samlingen har oppnådd den høyeste utmerkelse.

§ 18. Medlemmer av federasjonen kan ikke delta i en utstilling som kaller seg internasjonal uten at denne har oppnådd federasjonens beskyttelse.

§ 19 at flertallet av juryen ikke må tilhøre den nasjon hvor utstillingen holdes.

§ 20. Hvis handlere er medlemmer av juryen må deres anfall ikke overstige $\frac{1}{4}$.

§ 27. Juryen skal bedømme samlingene etter følgende retningslinjer:

1. den filatelistiske kunnskap som samlingen utviser.
2. samlingens fullstendighet.
3. merkenes sjeldenhetsgrad.
4. merkenes kvalitet.
5. samlingens oppsetning.

Federasjonen har også opprettet en klassifisering av de forskjellige samleområder, en klassifisering som omfatter 16 grupper plus en offisiell og en æresklasse.

- Klasse 1: omfatter samlinger fra det land hvor utstillingen holdes.
- Klasse 2: omfatter *Europa*. Denne klasse er inndelt i 10 grupper som omfatter:
1. Stor-Britannia, Irland, Spania, Portugal.
  2. Frankrike, Sveits, Monaco, Elsass-Lotringen, Lichtenstein, Andorra.
  3. Tyskland, gammeltyske stater, Danzig, Sarre.
  4. Belgia, Nederland, Luxemburg.
  5. Russland og Sovjet, Polen, Norge, Sverige, Danmark, Island, Finland.
  6. Østerrike, Ungarn, Lombardiet, Bosnia og Hersegovina, Tsjekkoslovakia.
  7. Italia, gammelitalienske stater, Vatikanet, San Marino.
  8. Albania, Bulgaria, Serbia, Montenegro, Jugoslavia.
  9. Hellas og Kreta, Romania, Tyrkia, Levanten.
  10. Estland, Letland, Litauen, Memele, Ukraina, Kaukasiske stater.
- Klasse 3: omfatter *Oversjø*. Den er delt i 5 grupper som omfatter:
1. Nord-Amerika.
  2. Sentral-Amerika og Syd-Amerika.
  3. Asia.
  4. Afrika.
  5. Sydhavsøyene.
- Klasse 4: omfatter *kolonier og protektorater*. Den er delt i 4 grupper:
1. Det britiske keiserrike (Kolonier, Dominions og Protektorater).
  2. Frankrike.
  3. Spania, Portugal, U.S.A.
  4. Italia, Tyskland, Nederland, Belgia, Danmark.
- Klasse 5: Sjeldenheter (maksimum 50 stk.).
- Klasse 6: Luftpost.
- Klasse 7: Spesielle merker, som veldedighets- og minneverker, privatmerker, skipsselskaperens merker, telegraf- og telefonmerker, bypost, stempelmerker, forut avstemplede merker etc.
- Klasse 8: Helpost.
- Klasse 9: Prøvetrykk.
- Klasse 10: Før filatelistiske brev, stempler.
- Klasse 11: Filatelistiske studier (studier av ett eller flere merker, rekonstruksjon av plater etc.).
- Klasse 12: Generalsamlinger i album.
- Klasse 13: Juniorsamlinger.
- a. Gutter og piker under 15 år.
  - b. Gutter og piker fra 15 til 20 år.
- Klasse 14: Litteratur.
- a. Filatelistiske merker, monografier.
  - b. Filatelistiske tidsskrifter.
  - c. Kataloger.
- Klasse 15: Filatelistisk propaganda (filatelistisk undervisning, propaganda blant ungdommen, radioforedrag etc.).
- Klasse 16: Filatelistiske forbruksartikler.

I de seinere år ble følgende internasjonale utstillinger avholdt under federasjonens beskyttelse:

Wipa	holdt i Wien 1933.
Arpex	» i London 1934.
Ostropa	» i Königsberg 1935.
Tipex	» i New York 1936.
Pexip	» i Paris 1937.
Praga	» i Prag 1938.

Men som det er federasjonens sak å bringe ordnede forhold på det internasjonale utstillingsområde, må det bli de nasjonale forbunds sak å ordne spørsmålet innen de enkelte land. Det eneste forsøk som er gjort herpå hos oss er — så vidt jeg vet — et forslag fra Bærum Filatelistklubb om at alle utstillinger skulle anerkjennes av Forbundet og at en viss %-sats av overskuddet skulle innbetales til dette. Hvorvidt dette forslag har vært oppe til behandling i Forbundets styre vet jeg ikke, men det kan vel komme til behandling når hele utstillingsspørsmålet også hos oss tas opp til diskusjon på bred basis.

Dette har vært gjort i Danmark, hvor frimerkeutstillingene i de seinere år har vært meget tallrike. Danmarks Filatelist Union har utarbeidet et forslag til utstillingsreglement og dette ble vedtatt på Unionens representantskapsmøte i Odense den 3. september i år.

Forslaget lyder:

Forslag

til

Udstillingsreglement

for

Danmarks Filatelist-Union.

For samtlige Udstillinger arrangerede inden for «Danmarks Filatelist-Union» vil de af «Fédération Internationale de Philatélie» givne Udstillingsregler være at følge, dog under Hensyntagen til de i dette Reglement gjorte Afgivelser.

Inden for Danmarks Filatelist-Union kan følgende Udstillinger arrangeres:

- I. Internationale Udstillinger.
- II. Nationale Udstillinger.
- III. Filatelistdagsudstillinger.
- IV. Landsdelsudstillinger.
- V. Propagandaudstillinger.
- VI. Juniorudstillinger.

I de af Unionen eller dens Klubber arrangerede Udstillinger — internationale Udstillinger dog undtaget — kan kun Unionens Medlemmer udstille til Konkurrence.

Objekter, som deltager i en af de nævnte Udstillinger efter særlig Indbydelse, gøres ikke til Genstand for Bedømmelse, hvor saadan finder Sted, men tildeles særlig Erindringsplaque (Diplom).

I. Internationale Udstillinger.

Internationale Udstillinger arrangeres efter et Repræsentantskabsmødes Beslutning, af Unionens Hovedbestyrelse eller en særlig valgt Udstillingskomité i Samarbejde med Ledelsen for «Fédération Internationale de Philatélie» og i Overensstemmelse med de for Federationen gældende internationale Udstillingsbestemmelser.

II. Nationale Udstillinger.

1. Nationale Udstillinger arrangeres efter et Repræsentantskabsmødes Beslutning, af Unionens Hovedbestyrelse eller et særligt udpeget Udstillingsudvalg.

2. Normalt vil der være at arrangere en saadan Udstilling i Løbet af hver 5-aarig Periode.
3. Eksponaterne konkurrerer inden for de i det internationale Udstillingsreglement fastsatte Klasser og Grupper.
4. Objekter, som tidligere paa nationale Udstillinger har opnaaet Unionens højeste Udmærkelse (Unionens Guldmedaille), kan vel udstilles, men ikke gøres til Genstand for Bedømmelse.

Saadanne Eksponater tildeles en Erindringsplaquette (Diplom).

5. Til at bedømme de konkurrerende Objekter udpeges af Unionens Hovedbestyrelse en Dommerkomité bestaaende af mindst 3 Medlemmer.

Dommerens Afgørelse er endelig, og Bedømmelsen sker efter de internationale Regler, idet det enkelte Objekt tildeles en Karakter svarende til Tallene 1—10 for:

- a. Filatelistisk Kendskab, som Samlingen udviser.
- b. Samlingens Kompletthed.
- c. Mærkernes Sjældenhedsgrad.
- d. Mærkernes Kvalitet og
- e. Samlingens Opsætning.

6. Objekterne konkurrerer til Danmarks Filatelist-Unions Guld-, Sølv- og Broncemedaille.

For at opnaa Tildeling af de nævnte Udmærkelser skal objekterne ved den af Dommerkomiteen foretagne Bedømmelse have opnaaet følgende Points:

Guldmedaille	45 Points
Sølvmedaille	39 »
Broncemedaille	34 »

7. Udstillingsudvalget udarbejder den fuldstændige Udstillingsplan, der under alle Forhold skal forelægges Unionens Hovedbestyrelse til Godkendelse.

III. Filatelistdagsudstillinger.

1. I Forbindelse med den aarlige «Filatelistdag» arrangeres saa vidt muligt en Filatelistdagsudstilling. Arrangementet forestaas af den Klub, som har paataget sig Arrangementet af Filatelistdagen.
2. Filatelistdagsudstillingens Økonomi er Unionen uvedkommende.
3. Eksponaterne konkurrerer paa Filatelistdagsudstillingen inden for følgende Afdelinger og Grupper.

Afd. I: Objekter, som tidligere har modtaget Filatelistdagsudstillingens sølvforyldte Medaille. For disse Objekters Vedkommende foretages ingen Bedømmelse. Udstillerne modtager derimod en Plaquette eller et Diplom til Erindring om Deltagelse.

- » II: Objekter omfattende Danmark — Dansk Vestindien — Island og Grønland.
  - Gr. a. Katalogsamlinger.
  - » b. Specialsamlinger.
  - » c. Studiesamlinger.
- » III: Objekter omfattende øvrige europæiske Lande.
  - Gr. a. Katalogsamlinger.
  - » b. Specialsamlinger.
  - » c. Studiesamlinger.

- Afd. IV: Objekter omfattende oversøiske Lande.
  - Gr. a. Katalogsamlinger.
  - » b. Specialsamlinger.
  - » c. Studiesamlinger.

- » V: Objekter fra nedenanførte specielle Samleomraader.

- Gr. a. Bypost-, Telegraf-, Jernbanefrimærker samt Julemærker.
- » b. Førfilatelistiske Breve.
- » c. Stempelsamlinger.

4. Til at bedømme de til Konkurrence udstillede Objekter udpeges en Dommerkomité bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf Unionens Hovedbestyrelse udpeger det ene, den arrangerende Klub de to andre Medlemmer.

5. Bedømmelsen sker i Overensstemmelse med de for «Nationale Udstillinger» givne Regler.

6. Objekterne konkurrerer om Filatelistdagsudstillingens Sølvforyldte-, Sølv- og Broncemedaille.

For at opnaa Tildeling af en af de nævnte Udmærkelser, skal Objektet ved den af Dommerne foretagne Bedømmelse have opnaaet nedenanførte Points som Minimum:

Sølvforyldte Medaille	41 Points
Sølvmedaille	35 »
Broncemedaille	30 »

IV. Landsdelsudstillinger.

1. Landsdelsudstillinger kan arrangeres af en enkelt eller flere Unionsklubber i Forening inden for Omraaderne: Nordjylland — Midtjylland — Sydjylland — Fyn med de fynske Øer, Langeland, Ærø m. v. — Sjælland — Lolland, Falster — København — Bornholm og Færøerne efter forudgaaende Aftale med Unionens Hovedbestyrelse.
2. Disse Udstillinger har til Formaal at skabe forøget Interesse for Filateli i den Landsdel, hvor Udstillingen arrangeres.
3. Udstillingsarrangementet forestaas af den arrangerende Klub (de arrangerende Klubber). Landsdelsudstillingens Økonomi er Unionen uvedkommende.
4. Paa Landsdelsudstillinger maa der ikke foretages Bedømmelse af de udstillede Objekter, enten disse tilhører Unionsmedlemmer eller er stillet til Raadighed for Udstillingen af Samlere udenfor Unionen, men det tillades, at den enkelte Udstiller tildeles en Erindringsplaquette (et Erindringsdiplom). Dog kan der efter Udvalgets Skøn tildeles Kunstgenstande. En Forudsætning for Uddelingen af saadanne Plaquettes (Diplomer) er dog, at samtlige Udstillere modtager samme Erindring.
5. Agter Klubber at afholde en Landsdelsudstilling, skal der, inden Indbydelse til Deltagelse udsendes og senest 3 Maaneder før Udstillingens Afholdelse være indhentet Unionens Hovedbestyrelses Tilladelse til, at saadan Udstilling afholdes.

V. Propagandaudstillinger.

Propagandaudstillinger kan arrangeres af de lokale Klubber, naar disse maatte ønske det, idet de for Landsdelsudstillinger givne Bestemmelser om Unionens Hovedbestyrelses Godkendelse ogsaa her vil være at følge.

Der maa kun tildeles Erindringsplaquette (Diplom) eller Kunstgenstande.

Junior-Udstillinger:

For Juniorer under Danmarks Filatelist-Union arrangeres følgende Udstillinger:

- I. Lands-Juniorudstillinger.
- II. Landsdels-Juniorudstillinger.

Lands-Juniorudstilling arrangeres af Unionens Hovedbestyrelse efter et Repræsentantskabsmødes Beslutning. — Ordentligvis afholdelse enn Lands-Juniorudstilling i Løbet af hver 5-aarig Periode.

Landsdels-Juniorudstillinger kan efter forudgaaende Aftale med Unionens Hovedbestyrelse arrangeres indenfor de forskellige Landsdele, naar dette maatte findes paakrævet, dog med den Begrænsning, at der indenfor hver Landsdel ikke afholdes mere end een Juniorudstilling aarlig.

I. Lands-Juniorudstilling.

1. Lands-Juniorudstilling arrangeres enten af Unionens Hovedbestyrelse eller af een eller flere Unionsklubber, til hvem Udstillingsarrangementet er overdraget af Unionens Hovedbestyrelse.
2. Paa Lands-Juniorudstillinger kan kun Juniorer under Danmarks Filatelist-Union udstille, og Deltagelse i disse Udstillinger begrænses til Eksponater, som paa en Landsdels-Juniorudstilling mindst har opnaaet Unionens Junior-Diplom af II. Klasse.
3. Eksponater udstilles ikke i særlige Klasser og Grupper, men Juniorerne inddeles i 2 Aldersklasser, nemlig:
  - A. Juniorer indtil 15 Aar, og
  - B. Juniorer i Alderen 15—18 Aar.
4. Der konkurreres om Unionens Sølvforyldte-, Sølv- og Bronzemedaille for Juniorer.
5. Eksponater, som har vundet Sølvforyldt Medaille, henholdsvis i Klasse A og Klasse B, kan ikke oftere udstille i den Klasse, hvori denne Udmærkelse er vundet.
6. Til Bedømmelse af de udstillede Eksponater nedsættes — forudsat at Udstillingen ikke afholdes i Forbindelse med «National Udstilling» eller «Filatelistdagsudstilling» — en Dommerkomité bestaaende af mindst 3 Medlemmer. Dommerne udpeges af Unionens Hovedbestyrelse, og Komitéens Afgørelser er endelige.
7. Bedømmelsen sker ved, at hvert udstillet Objekt tildeles Karakterer fra 1—10 for:
  - a. Filatelistisk Kendskab, som Samlingen udviser,
  - b. Mærkernes Kvalitet, og
  - c. Samlingens Opsætning.
8. Aldersklasserne A og B konkurrerer hver for sig.
9. For at opnaa Tildeling af de forskellige Medailler kræves, at Eksponaterne ved den stedfundne Bedømmelse opnaar følgende Points:

Sølvforyldt Medaille	27 Points
Sølvmedaille	23 »
Bronzemedaille	20 »
10. Anmeldelse af Objekter til Lands-Juniorudstillingen sker gennem Unionsklubbernes Bestyrelser, der over for Udstillingsledelsen yder Garanti for, at Eksponatet er paagældende Juniors Ejendom samt for, at Opsætning og beskrivelse er et personligt udført Arbejde.

II. Landsdels-Juniorudstilling.

1. Efter Aftale med Unionens Hovedbestyrelse kan een Unionsklub eller flere Unionsklubber i Forening een Gang aarlig arrangere Landsdels-Juniorudstilling inden for paagældende Omraade.
2. Bestemmelserne for Lands-Juniorudstillingerne er gældende, idet Dommerkomitéens Sammensætning dog sker saaledes, at Unionens Hovedbestyrelse udpeger 1 Medlem, den arrangerende Klub (de arrangerende Klubber) 2 Medlemmer.
3. Der konkurreres om Unionens «Junior-Diplom» af 1., 2. og 3. Klasse.
4. For Tildeling af Diplomerne skal Eksponatet have opnaaet følgende Points:

Diplom af 1. Klasse	25 Points
» » 2.	21 »
» » 3.	18 »

Det er oplagt at det også for oss er av største betydning å få spørsmålet om utstillinger endelig ordnet. Det ovenfor gjengitte forslag fra Danmark skulle være et godt arbejdsgrundlag.

Etter min mening bør Forbundet nedsette et utvalg med mandat til å framkomme med et forslag for Norge, slik at dette forslaget kunne sendes rundt til klubbene og diskuteres der for så å bli endelig behandlet på det første landsmøte etter krigen. Dette utvalget burde også få som mandat å framkomme med en innstilling om Forbundets eventuelle innmeldelse i den internasjonale federasjon.

Jarle O. Stensdal.

Tidlig avstempling av 3 skilling posthorn

De første posthornmerker var ferdigtrykt og avlevert allerede 19. des. 1871, men skulde ikke taes i bruk før beholdningen av de eldre utgaver var oppbrukt.

Ingen kan med sikkerhet si hvilken dag de første merker av denne utgave ble brukt.

Ved å gjennomgå mine dubletter av 3 skilling posthorn, fant jeg en del tidlige avstemplinger av dette merke. Det ene er stemplet 19-1-72, altså to dager tidligere enn oppgitt i Norgeskatalogen som den tidligste kjente avstempling.

Det kunde kanskje lønne seg for dem som har dubletter av disse merker å se dem over igjen, og kanskje der da blir funnet enda tidligere avstemplinger.

Ansgar Sivertsen.

(i parentes bemerket)

av CAND. PHIL.

Året som gikk

Så er vi ferdig med et krigsår igjen, og vi går inn i det nye året med den samme filatelistiske glød som har vært så framtrædende for norske samlere i de siste årene.

Det er ikke min mening å gi en høytidelig filatelistisk årsrapport, det overlater jeg til andre, men det kan da være artig å kikke litt på saker og ting likevel.

Tidsskriftet vårt er no kommet inn i god gjenge og kan konkurrere med hvilket som helst annet skandinavisk tidsskrift hva det stoffmessige angår, og i utstyr også, hva det angår. Forbundet har såmen ikke falt for den meget nærliggende fristelse å sette inntektene foran kvaliteten. Jeg har tvert i mot inntrykk av at hensynet til oss samlere er kommet i første rekke og at inntektene er kommet i annen. Selvfølgelig må man også tenke på pengene, tidsskriftet skal jo bære seg, men jeg tror ikke man har tenkt å lage et stort overskuddforetagende av bladet.

At kvaliteten er i orden vil De lettest kunde overbevise Dem om ved å blad litt bakover i årgangen. Landets beste filatelistiske penner har formelig sprutet ut stoff, og det ligger masse stoff og venter på plass. Det viser at bladet har tillit hos våre ledende filatelister. Det er bare stor synd at man ikke kan ta mot nye abonnenter bortsett fra de nye medlemmene i forbunds-klubbene.

At det er oss samlere tidsskriftet i første rekke tenker på framgår tydelig av det vedtaket Forbundet har gjort om at bare autoriserte frimerkehandlere skal få annonsere i bladet fra 1. januar. Dermed er vi sikret mot å bli utnyttet av samvittighetsløse «handlere» som driver sin virksomhet bare som krigsbeskjeftigelse, uten tanke på samlerens ve og vell. Det er å håpe at samlerne selv forstår å vurdere dette tiltaket og støtter opp om Forbundet i dets arbeid for å få rene linjer også i frimerkehandelen.

To særtrykk av tidsskriftet har også sett dagens lys i det året som gikk. Såvel Stian Sanness' bypostkatalog som Johs. Jellestads oversikt over de norske skillingsmerkene er så godt stoff at det tydeligere enn noe annet viser tidsskriftets kvalitet.

Undertegnede er bare en alminnelig samler, og jeg har sikkert alle norske samlere med meg når jeg takker Forbundet og redaktøren for tidsskriftets framgang og samtidig ytrer ønske om at den gode kvalitet må bli holdt vedlike i året som kommer.

Cand. Phil.

Annonsemanuskripter

må heretter være forretningsføreren, adr. Nytorget 5, Oslo, ihende senest den 8. i hver måned.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petitlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

20 kr. Svanor Sverige, 35 kr. i 4 bl. 160 kr., Danmark 5 kr. Postfærge 1941 16 kr., Finnland 25 mkr. V posthorn ubr. 1928 16 kr., selges eller byttes i norske merker, f.d.b. etc. Skriftlig henv. Odd Jansen, Asbjørnsensgt. 1, Oslo.

Norske frankeringsstempler. — Forbindelser søkes for bytte og lån av hele konvolutter for katalogisering.

Clarim H. Vogt, Thv. Erichsensv. 5, Oslo.

Ønsker kjøpe eller låne par eller flere sammenhengende, 20 øre, Norgeskatalogen nr. 39 II, for opplating/studier.

C. M. Henriksen, Fagerborggt. 40, Oslo.

Argentina, Etiopia og Thailand. Utvalg med merker av god kvalitet ønskes.

Hans Bj. Korsmo, Fr. Gladsgt. 22 A IV, Oslo.

Søker følgende postfriske norske merker (Nk. 1944) 21 II, 21 II oppgravert, 26, 29, 30, 31, 32—34, 45, 48, 49, m. v. Tjeneste: 6b, 17 og 32b. Porto: 3a, b og c, 4, 6, 7, 9 I, 15b, 16, 17. Returmerke: 1 og 2. Tilbud imøteses. Eventuelt bytte mot bedre brukte merker etter ønske. Bill. merk. «Postfrisksamling» i dette blads eksp.

Selger Nk. 16, 29, 31, 70 73—83, 84, 88, 92, 114, 115, 116, alle brukt. Ønsker tilbud på 1, 10 eller 100 stk.

Ole Skirstad, Fjordgt. 19, Trondheim.

Ønsker kjøpe luftpostmerker og kataloger. Tilbud sendes.

Ulf Johansen, Brugt. 1 III, Oslo.

Søker følgende postfriske norske merker (Nk. 1944) 56—58, 60—64, 66—72, 73, 76, 77, 79—81, 83, 84, 85b, 86b, 88 II, 92a, 102a, 103, 105, 106, 108, 109, samt på gullig papir: 100, 101, 103, 104, 105, 109, 110 I, 110 II a, 111—113, 117b gullig papir, 149. Tilbud imøteses. Kontant eller bytte. Bill. merk. «Postfrisksamling» i dette blads eksp.

Større Europa eller kolonisamling (engl.) kjøpes. Kan event. gi i bytte større oversjøisk. *Johan Kaldager, Hamborgvn. 27, V. Aker. Telefon 61 473.*

Har De noen dubletter av gjennomhullede merker statsinstitusjoner å selge, så ønsker jeg utvalg tilsendt for kjøp til min spesialsamling. *Olav Grude-Nilssen, Stentoimagasinet, Kristiansand S.*

Ønsker skillingsm. 1872/75 — stolpeskriftmerker, antikvamerker nr. 56—84 samt bypost. Kjøp eller bytte. *Ragnar Harring, Lillesand.*

1 helark (50 stk.) av tjenestemerke nr. 10 — 5 øre matt lilla — verdi kr. 75,00 ønskes byttet i dubletter — enten norske fra før 1909 eller nyere hele verden. Kom med forslag. *Olav Dahl, Vestre Moland pr. Lillesand.*

Kjøper følgende helark: Nr. 22b, 48b, 50b, 73, 76, 85a, 86b, 92a, 102a, 107, 110 I, 110 II a, 110 II b, 111, 112, 113, 168a, samt 96, 99, 100, 103, 104, 105, 109 på gullig papir. Tj.m. nr. 6b, 12, 17. Return. 1 og 2. (Nk. 1944.) — Tilbud i dette blads eksp. mrk. «Helarksamling».

Frimerkepinsett 13 cm lang kr. 5,—.
Dublettordner kr. 3,—. Vannmerkesøker kr. 1,50. Innstikkssøker 11—18 cm kr. 7,65, 21—18 cm kr. 15,—.
Ekspederes i oppkrav. Porto ekstra.

E. FJETLAND, IMSLAND

Min prislister 1945

sendes gratis mot 7 øre til porto.

Ekstra billig tilbud:

Kroatia, Arbeidstj. 1944 (4) kr. 10,50
do. do. bl.sats 5 bl. » 90,—

Bjarne P. Nygård
Normannsgt. 33, Stavanger

Tilbyr RYLUND 1945 kr. 2,— + porto. Samlinger Polen, Østerrike, Bosnia og Tsjekkoslovakia utstykket. — Mankolister utbes.

Arne Lütke Olsen

Postboks 144, Stavanger

Godt utvalg

i nyere norske og utenlandske serier.

E. BORGLIN, Vibes gt. 14, — Oslo.

Tilvalg

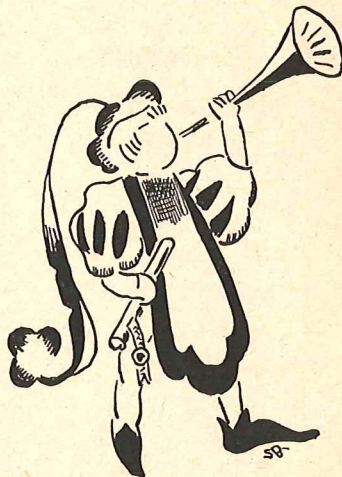
Tilbud ønskes på følgende merker: (Nk. 44) 8-retusj, 16 II ubr. E.EN, 52 III 9. type, brevkort type 1 og 2, 259/60 ubr., 213/16, 289/92 stemplet f.d., 38 D ubr. u/g., P. 13/18, L. 6 og 15/16. (AFA 43) Grønland 5, Sverige 85/86 ubr. Vm. Kungl. Postv. samt en del norske brev (kan sendes interesserte).

PER FALSTER — Tangen st.

God Jul

Godt nyttår

ønskes våre kunder og
forretningsforbindelser.

Sandnes Frimerkeforretning
SANDNES

Benytt tallene 1—12 og plasser disse i rubrikken til høyre i den rekkefølge nedenfor nevnte artikler har interessert Dem mest:

<i>Cand. phil.</i> : I parentes bemerket	.....
<i>Charles Bernard</i> : De klassiske frimerker	.....
<i>Arnstein Berntsen</i> : Renslighet og svindel i filatelen	.....
<i>Per Grambo</i> : Hvem er hvem på frimerkene	.....
<i>Aage Herman</i> : Dikteren og filatelen	.....
<i>Abr. Odfjell</i> : Britiske kolonier i Amerika	.....
<i>Abr. Odfjell</i> : Sveriges frimerker	.....
<i>Henrik Opheim</i> : Norske frimerkers nummerering	.....
<i>Carl A. Pihl</i> : Islands frimerker	.....
<i>Aage Reddersen</i> : En Opgave som kan løses, medens der ventes	.....
<i>T. Soot-Ryen</i> : Litt om helpost og helpostsamling	.....
<i>Redaktøren</i> : Enquête blant kunstnere og postens menn	.....

---

*Er der noen spesielle emner De ønsker behandlet i tidsskriftet?
Hvilke?*

*Er der noen spesielle saker som De mener tidsskriftet bør forsøke å få gjennomført?
Hvilke?*

den

1944.

Navn:

Senior.
Junior.

Adresse:

Send inn skjemaet til Norsk F.T., Postboks 46, Høvik.

